

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง ชวนเชิญรักษ์ไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ฝักย้าทวน คำควบกล้ำ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้นสองตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน และอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นทั้งสองตัวพร้อมกัน พยัญชนะตัวควบมี ๓ ตัว คือ ร ล ว

๑. คำควบแท้

คือ คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหลังเป็น ร ล ว ประสมสระเดียวกัน เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะ ทั้ง ๒ ตัว พร้อมกัน แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑.๑ พยัญชนะตัวหน้า คือ ตัว ก ข ค ต ป พ ควบกับตัว ร เช่น กรอบ ขรุขระ ครู เตรียม ปรับปรุง แพรวพราว

๑.๒ พยัญชนะตัวหน้า คือ ตัว ก ข ค ป ผ พ ควบกับตัว ล เช่น กลอง หล่ย คลาน ปลอมแปลก ปรับปรุง แพรวพราว

๑.๓ พยัญชนะตัวหน้า คือ ตัว ก ข ค ควบกับตัว ว เช่น กวาง ขวาน ควาย

๒. คำควบไม่แท้

คือ คำที่พยัญชนะต้นควบกับตัว ร แต่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียว หรือออกเสียงเปลี่ยนไปเป็นเสียงพยัญชนะตัวอื่นแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑ พยัญชนะตัวหน้าเป็น จ ช ศ ส ควบกับตัว ร จะ
ออกเป็นเสียงพยัญชนะตัวหน้าเท่านั้น ไม่ออกเสียง ร ควบ เช่น

จร	จริง	อ่านว่า	จิง
จร	ไซร์	อ่านว่า	ไซ้
จร	เศร้า	อ่านว่า	เส้า
จร	สร้อย	อ่านว่า	ส้อย

๒.๒. พยัญชนะตัวหน้าเป็นตัว ท ควบกับตัว ร จะออก
เสียงเป็น ซ เช่น

ทร	ทราบ	อ่านว่า	ซาบ
ทร	ไทร	อ่านว่า	ไซ
ทร	อินทรี	อ่านว่า	อิน-ซี่
ทร	พุทรา	อ่านว่า	ฟุด-ซา